

Het traditionele zeilschip GanGan

Het traditionele zeilschip GanGan vaart onder Nederlandse vlag langs de Turkse zuidwestkust. Het schip wordt bemand door schipper Gerard, gastvrouw Germaine en scheepshond Dirkie. Wekelijks worden er nieuwe, voornamelijk Nederlandse en Belgische gasten aan boord ontvangen. Op verzoek van Leven in Turkije hield de Belgische publicist Bert Callebaut een dagboek bij.

Tekst: Bert Callebaut

Foto's: Zonnig zeilen

Zondagochtend, langzaam word ik wakker, de opkomende zon - die haar stralen via de patrijspoort naar binnen laat vallen- , het kabbelende water en de frisse zeelucht. Dit geheel bezorgt me een behaaglijk gevoel. Maar dan gaat de wekker: tuut, aghr, die ergerlijke toon. Sliep ik dan nog?

Al mijn moed bij elkaar gezocht, trek ik de rolluiken omhoog; nu kom ik pas echt tot bewustzijn. Alweer een grijze dag in 'Belgenland'. Plots besef ik dat die prettige droom van daarnet misschien wel niet zo ver weg is, straks vertrekt immers ons vliegtuig naar dat beloofde paradijs. De reiskoorts neemt toe; snel even de dagelijkse ochtendrituelen afwerken, het bagagelijstje checken en aftellen tot het vertrek. 'Taxi is er, schat!' Afscheid nemen van huis en hond. Nu kan het allemaal echt beginnen!

Dehelereutemeteutopdeluchthaven. Traaaggg en alles wat men kan verzinnen om een mens nog even te tergen voor hij mag genieten van zijn welverdiende zeilvakantie, doen ze je daar wel aan. Maar goed, we hebben ons plaatsje kunnen bemachtigen, installeren ons met 'de iPod in de oren' en verstand op nul. Na enkele uurtjes in die blikkendoos, rijtje schuiven voor het visum en wachten op de bagage, laten we eindelijk de luchthaven achter ons. En nu...? Even m' n grijze massa weer inschakelen op Engelse woordenschat en... 'Bert ?!!' klinkt het plots met een Nederlands accent. Twee Hollandse vrouwen die mij kennen? (Voor de mannen onder ons - Het paradijs begint dus zodra je de luchthaven uit bent.) Ik krijg een papiertje onder mijn neus waarop

onze namen staan geschreven. Dat moet onze chauffeur zijn. De twee Nederlandse dames blijken met ons mee te zeilen. Na het ronselen van de complete 'bemanning' en een korte kennismaking, brengt chauffeur Ramazan ons naar de 'GanGan'. Het is al donker wanneer we aankomen in Fethiye. Een trapje brengt ons tot aan de steiger. Voor ik het weet is mijn bagage in mijn hut gebracht en word ik vrolijk begroet door een zwarte 'zee-'hond, dat moet Dirkie zijn!?

De honderden lichtjes op en rond het water geven je al een beetje het gevoel van rust, waarnaar waarschijnlijk ieder van ons op zoek is. Hoe ziet het er hier overdag uit, vraag ik me af.

Na de welkomstborrel legt Gerard nog even snel de 'basic rules' van het leven aan boord uit en kruipen we gauw in onze hut voor onze nachtrust.

Vijf uur, langzaam word ik wakker, de opkomende zon bezorgt me een zalig gevoel. Toegegeven, de eerste uurtjes in het klein maar comfortabele bedje waren eerder woelig, maar toch voel ik me uitgeslapen. Eens kijken waar we hier zijn beland. Ik steek mijn kop even buiten en zie dat ik blijikbaar - op een paar zwaluwen na - de enige wakkere vogel ben.

Het geluid van een 'tafeltje-dekje' haalt me opnieuw uit mijn licht comateuze toestand. Geleidelijk aan komt iedereen aan het ontbijt. Hier wordt al gauw eensgezind beslist dat er vandaag niet veel actie plaatsvindt - behalve dan het uittrekken van kledij, het lezen van een boek en het occasioneel insmeren van zonnecrème. Het moment van vertrek breekt aan. Lijntjes lossen,

anker lichten, Germaine aan het roer en 'hup', weg zijn wij. Een poosje later komen we, na het 'spotten' van enkele dolfinnen en schildpadden, in het eerste idyllische baaitje. Bij wijze van veiligheidstest gooien we ons jongste bemanningslid als eerste overboord: 'Dirkie de waterrat'. Dat beest leeft voor alles wat rond is en drijft. Als een bezetene zwemt het zijn balletje overal achterna.

Tijd om mezelf te bewijzen en een eerste duik in het water te wagen. Wanneer ik weer aan boord klim, staat het middagmaal al te wachten. Ik kom tot de conclusie dat de week hoofdzakelijk bestaat uit zeilen, zwemmen, zonnen, slapen, eten en wat muziek beluisteren. Klinkt niet verkeerd, toch?

's Avonds liggen we aan een fraai steigertje met een uitzicht om van te blijven dromen. In het nabijgelegen restaurantje eten we heerlijk vis. De volgende ochtend wordt al gauw duidelijk, dat iedereen zich zeer goed aanpast aan onze nieuwe levensstijl, die bestaat uit zwemmen, zonnen, zeilen, ga zo maar door. De hele week lang lui zijn. Na een debat dat wel 35 seconden duurt over wat we vandaag weer gaan doen, besluiten we een marktje te bezoeken. Dus nog even snel een spoedcursus 'afpingelen'.

Het noodlot slaat toe. Na een 20-tal meter besluit de bij-boot om ermee op te houden. Al gauw is dat vervloekte ding 100 meter weggedreven met Gerard en Co erin. Even denk ik dat hij naar Griekenland wil vluchten en daar zijn hoogsteigen harem opstart, maar het geschreeuw en gevloek van de kapitein doet me al snel van gedachten veranderen. Hij slaagt >>

Dolfijnen voor de boeg

er gelukkig in de boot in de richting van een boei te manoeuvreren waaraan ze zich kunnen vasthouden. Iedereen veilig aan boord gebracht, enkele reanimatiepogingen ondernomen, maar dat verrekke ding wil niet meer aanslaan. Dan maar aanmeren met de grote boot en met de bus naar de markt.

Die avond mogen we wel een heel ander stukje Turkse cultuur bekijken. Een echte buikdanseres, volgens mij de beschaafde Turkse versie van een stripteaseuse, maar hey, mij hoor je niet klagen! Tenzij over die verdomde digitale camera die het net laat afweten als ik een fotootje wil nemen. Ik dus gauw voor een nieuwe batterij naar de boot. Wanneer ik terugga, loop ik een op de vlucht geslagen Gerard tegen het lijf. Er zijn zogeheten 'vrijwilligers' gezocht om te buikdansen. 'Saved by the battery', denk ik. Blijkbaar ziet Gerard het ook niet zitten om voor aap te staan naast een paar opgeblazen Duitsers. Al-met-al een onvergetelijk moment.

De volgende dag breekt de tijd aan om de befaamde modderbaden te bezoeken. Het klinkt beter dan het ruikt. De rotte eierengeur komt je al tegemoet wanneer je in het bootje stapt dat je erheen brengt. Wie mooi wil zijn moet lijden, ook al moet je daarvoor in een modderpoel gaan liggen die waarschijnlijk bestaat uit dode huidcellen en vuile aarde van duizenden jaren oud. En daar word je jonger van? Alweer die domme toerist?

Op de terugweg naar de GanGan passeren we enkele immens grote, in de rotsen uitgehouwen koningsgraven. Dat moet een paar duizend jaar geleden nog een hele klus zijn geweest. We besluiten zo'n graf nader te gaan bekijken, we volgen enkel het paadje. Na 50 meter verdwijnt het pad al, tenzij ze in Turkije een pad aanduiden met losse stenen, bladeren en dode takken. Het wordt duseen heuse bergbeklimming: recht omhoog. Boven aangekomen blijkt het zicht toch uniek te zijn en zeker de moeite waard. In dat baaitje blijven we dan ook overnachten en kijken we naar sterren, tot onze ogen dichtvallen.

De GanGan

Geweekt door het geblaat van een Turkse geit. Meteen de plomp in, daar zwemmen vandaag enorme vissen rond. De speargun erbij gepakt en jagen. Maar het onderwaterleven blijkt een aangeboren fobie te hebben ontwikkeld voor alles wat blinkt en scherp is. Het nadeel van het superheldere water is, dat de vissen mij kilometers van tevoren zien aankomen.

Gelukkig is Germaine er nog om ons van al deze trauma's te verlossen met haar heerlijke hotstone-massages. Niets is meer rustgevend dan dat. Zelfs de traditionele hamam kan hier moeilijk tegenop, alhoewel ze je daar wel heel serieus onder handen nemen. Grote mannenhanden schrobben alles weg wat niet thuis hoort op je lichaam. Warme ruimtes gevuld met koud water schreeuwen om een watergevecht. Bezweet het koude dompelbad in. De hamam is een must voor de Turkije-ganger.

Het einde van onze vakantie is een feit; goed uitgerust, bruin en vol tegenzin mogen we terug naar huis. De chauffeur met zijn waanzinnig mooie bus nog een foonie geven en het vliegtuig richting huis weer in. Gerard en Germaine bedankt voor de goede zorgen. Afscheid nemen hoort er jammer genoeg bij...

Kader Hamam plus aanbieding

Turkse Hamam
Als je deze typische cruise gaat maken in Turkije, breng dan ook meteen een bezoek aan een Turks badhuis. Geniet van de beauty & massage aan boord, maar sla de hamam zeker niet over. Dit maakt de zeilvakantie helemaal compleet.
De hamam vindt zijn oorsprong in de badhuizen van Istanbul en Midden-Anatolië. Het traditionele hamamritueel is al 800 jaar oud. Het Turkse badhuis is de plek voor ontspanning, ontmoeting en reiniging. De deur staat open voor alle nationaliteiten en culturen. Het badgedeelte kent verschillende ruimtes met oplopende temperaturen. In een van de ruimtes bevindt zich een stoombank die als een sauna werkt. De hamam ervaar je als een weldadige sensatie voor lichaam en geest! >>

De GanGan

Zwemmen rond de boot

Coldwaterbay

Relaxen in hangmat

De lunch

Ritueel

Het hamam-ritueel bestaat uit verschillende onderdelen en is een combinatie van een wassing van de huid, een grondige scrubbeurt en een zeeprituël met olijfoliezeep. Eerst relax je in de stoomcabine bij een temperatuur van 40 tot 50 graden. De stoom zorgt dat de poriën van de huid open gaan staan, zodat de huid goed schoon wordt. Vervolgens ga je op een marmeren plaat liggen, ze noemen die ook wel buiksteen. Een gedeelte van je lichaam wordt toegedekt met een katoenen doek en dan kan de 'show' beginnen.

Inzepen

Allereerst krijg je het inzepen. Je lichaam wordt dan gereinigd met olijfzeep. Hierna voelt je huid zijdezacht aan.

Scrubritueel

Nu volgt het vitaliserende scrubritueel. Met een traditionele scrubhandschoen en op basis van munt en walnoten, wordt je hele

LEZERS AANBIEDING 2009

lichaam grondig geschrubd. De dode huidcellen worden op deze manier verwijderd. Na een frisse douche wordt je hele lichaam met olie ingewreven en kan de zeepmassage beginnen.

Zeepmassage

Op traditionele wijze wordt de zeep verdeeld over je lichaam. Met een speciale zeep, die in een soort van kussensloop zit, worden door water en lucht grote zeepvlokken gemaakt. De masseur knijpt de zak boven je lichaam uit en daardoor ontstaat een zeepnevel. Vervolgens word je helemaal van top tot teen met de handen ingezeept

Hierna krijg je een strijkmassage die ervoor zorgt dat je helemaal ontspant, dat je spieren worden gestretcht en dat je doorbloeding wordt verbeterd. Lange halen en zachte knedingen worden met subtiele drukpuntmassages afgewisseld.

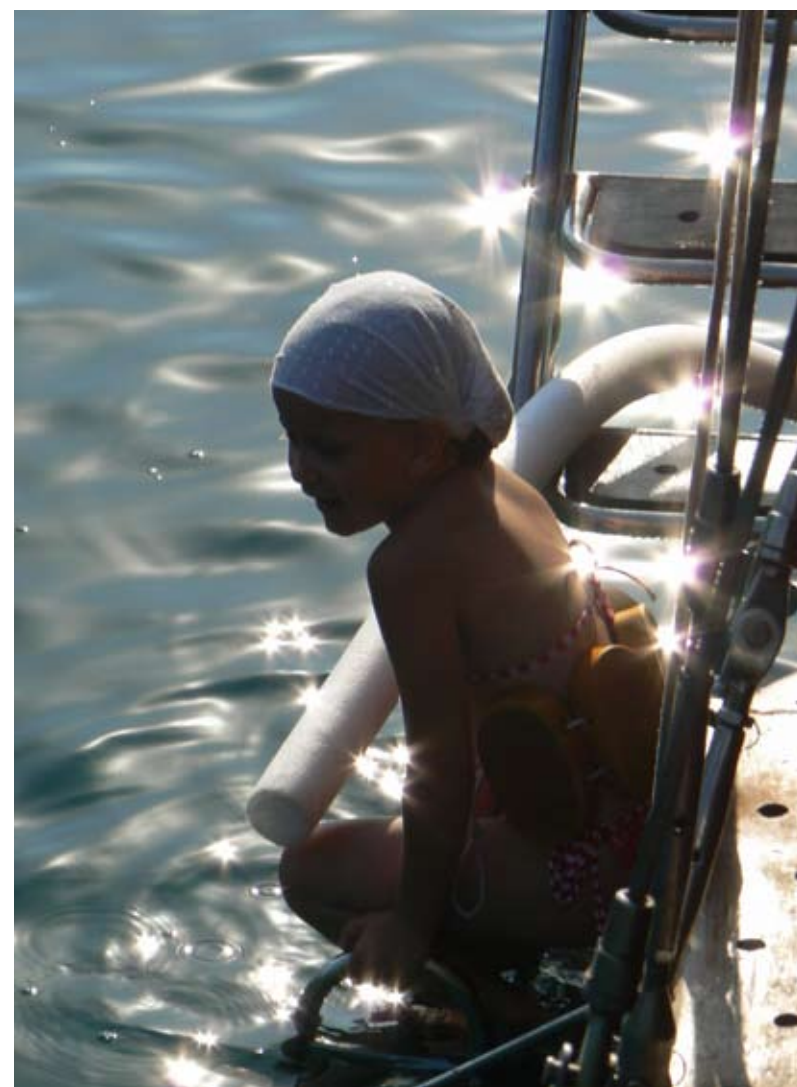
Na deze behandeling hoef je je twee weken niet meer te wassen en ga je uitgerust naar huis! ■

Heerlijk verwend worden in een van de authentieke Turkse badhuizen. Wie in 2009 boekt bij zonnigzeilen.nl krijgt een leuke verrassing en een bezoek aan de traditionele Hamam gratis. Zorgeloos zeilen en genieten. Deze aanbiedingen zijn exclusief vliegreis. Voor de voorwaarden en voor meer informatie over de zeilcruise en het appartement kun je kijken op www.zonnigzeilen.nl/aanbieding. Of bel met Germaine, tel: 0090 53 83 678 999.

Zwavelbad in Dalyan

Hotstone massage

Modderbad